

SÁCH GIÔ-SUÊ

CHIÊM XỨ & SỐNG TRONG XỨ HỨA

LỊCH SỬ THUỘC THỂ: Giô-suê đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào xứ mà Đức Chúa Trời đã hứa cho họ. Y-sơ-ra-ên đã chinh phục các dân tộc sống ở đó, phân chia xứ và sống trong những khu vực được ban cho 12 chi phái của họ.

LỊCH SỬ THUỘC LINH: Chúa Giê-su muốn dẫn dân sự của Ngài vào những lời hứa mà Đức Chúa Trời ban cho đời sống của họ. Chúng ta phải chinh phục kẻ thù của chúng ta và thiết lập Vương quốc của Đức Chúa Trời trong đời sống, gia đình, hội thánh, thành phố, và quốc gia. Sơ đồ sau đây sẽ giúp bày tỏ điều này cho chúng ta:

SÁCH GIÔ-SUÊ		
KẾ HOẠCH (1 Côr 15:46)	"Đầu tiên – Thuộc thể"	"Sau đó - Thuộc linh"
Kinh Thánh	Cựu Ước	Tân Ước
LÃNH ĐẠO	Giô-suê	Giê-su (trong tiếng Hê-bơ-rơ, hai tên này giống nhau)
DÂN SỰ	Y-sơ-ra-ên (con thuộc thể của Áp-ra-ham)	Cơ-đốc-nhân (Con thuộc linh của Áp-ra-ham, Ga-la-ti 3:29)
KẺ THÙ	Dân Ca-na-an	Quân đội của Sa-tan
CHIẾN TRƯỜNG	Trên đất	Các miền trên trời (Ê-phê-sô 6:12)
SẢN NGHIỆP	Xứ Y-sơ-ra-ên	Vương quốc Đức Chúa Trời

Sách Giô-suê là một bức tranh thuộc thể, hay một kiểu mẫu về những gì Chúa muốn thực hiện trong Thánh Linh cho thân thể của Đấng Christ ngày nay. Vẫn có một “xứ hứa” cho dân sự của Ngài để họ bước vào và sở hữu. Nó không phải thuộc thể, nhưng là thuộc linh. Nó là những lời hứa của Đức Chúa Trời, những ân tứ và chức vụ, vị trí đời đời và những phần thưởng mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta thừa hưởng trong vương quốc của Ngài.

Chúng ta sẽ có nhiều trận chiến thuộc linh trước khi chúng ta bước vào tất cả những sản nghiệp mà Đức Chúa Trời ao ước ban cho chúng ta trong vương quốc của Ngài. Sau đó chúng ta cũng sẽ cần sự khôn ngoan và sự thánh hóa để sử dụng và giữ gìn những gì mà Chúa đã ban cho chúng ta. Đây là những bí mật thuộc linh được dạy dỗ cho chúng ta qua sách Giô-suê.

NHỮNG PHẦN CHÍNH CỦA SÁCH GIÔ-SUÊ			
Phân nửa đầu tiên: Công chiếm xứ		Phân nửa thứ hai: Sống trong xứ	
Phân 1: Tiến vào xứ Chương 1-5	Phân 2: Công chiếm xứ Ca- na-an Chương 6-12	Phân 3: Phân chia xứ Chương 13 đến 22:9	Phân 4: Giữ sản nghiệp Chương 22:10- Chương 24

PHẦN 1: TIẾN VÀO XỨ, Chương 1-5

LỜI HỨA ĐƯỢC BAN CHO TRƯỚC KHI NÓ ĐƯỢC HOÀN THÀNH

Đức Chúa Trời đã chuẩn bị nhiều trước khi Ngài đem dân sự của Ngài vào Xứ Hứa. Chúa đã hứa ban xứ cho con cái của Áp-ra-ham (Sáng 13:14-17), nhưng Ngài đã chờ đợi 500 năm để chuẩn bị họ. Cũng giống như vậy, Đức Chúa Trời đã lập một hợp đồng - một giao ước mới - để ban tất cả những lời hứa của Ngài cho những người đi theo Đấng Christ, Khải 21:7. Một trong những lý do tại sao chúng ta chưa thấy tất cả những điều này hoàn thành là bởi vì Đức Chúa Trời vẫn đang chuẩn bị chúng ta, nó chưa đúng thời điểm.

NHIỀU NGƯỜI THẤT BẠI ĐỂ BƯỚC VÀO XỨ MỘT CÁCH TRỌN VẸN

Ma-thi-ơ 22:14

Giô-suê đã dẫn dân sự của Đức Chúa Trời bước vào Xứ Hứa, nhưng ông cũng đã thấy hàng triệu người thất bại khi bước vào kế hoạch của Đức Chúa Trời. Trong thế hệ của ông, tất cả dân Y-sơ-ra-ên đã chết trong đồng vắng ngoại trừ Giô-suê và Ca-lép, Dân 14:28-30. Tất cả họ đã được cứu bởi huyết của Chiên Con (Xuất 12:13), và họ đã được báp-têm trong biển, I Côr 10:2. Nhưng khi Chúa thử họ trong đồng vắng, họ đã không để Đức Chúa Trời chuẩn bị họ qua những thử thách, Phục 8:2-5, Dân 14:22-23.

Tân Ước cảnh báo rằng sự đoán xét tương tự như vậy của Đức Chúa Trời sẽ đến trên chúng ta nếu chúng ta không để Chúa trang bị chúng ta hoàn toàn.

Chúng ta có thể cũng thất bại khi bước vào tất cả những chương trình của Đức Chúa Trời dành cho đời sống chúng ta. Hê-bơ-rơ 3:7-4:11; 12:5-17; 6:1-3.

Giô-suê cũng đã thấy những lãnh đạo trước không đủ phẩm chất để bước vào Xứ Hứa. Môi-se và A-rôn dường như đã không phạm tội xấu xa bằng những người đã chết trong đồng vắng, nhưng đòi hỏi của Đức Chúa Trời cho những lãnh đạo của Ngài thì cao hơn, Lu-ca 12:48, Gia-cơ 3:1. Hỡi những lãnh đạo: Đức Chúa Trời có thể cho phép ai đó làm điều gì sai, nhưng nếu *bạn* làm, Ngài có thể sẽ đoán xét bạn một cách nghiêm khắc!

Giô-suê đã thấy 2 chi phái và một nửa chi phái không đạt được xứ hứa khi họ đòi định cư tại bờ đông sông Giô-đanh, Dân 32. Giống như Lót, họ đã chọn những gì nhìn tốt đẹp theo mắt của họ, Dân 32:1-5, Sáng 13:10-11, 2 Cô-r 5:7. Họ được thịnh vượng một thời gian, nhưng họ nhanh chóng sa vào sự thờ hình tượng và là những chi phái đầu tiên bị chinh phục làm nô lệ, 2 Các Vua 10:32-33, 1 Sử ký 25-26. Chúng ta hãy kính sợ Đức Chúa Trời, đừng yên nghỉ trên bất cứ điều gì khác mà hãy yên nghỉ trên điều tốt nhất của Đức Chúa Trời, Hê-bơ-rơ 4:1.

SỰ CHUẨN BỊ CỦA GIÔ-SUÊ

1) Giô-suê trở nên một người hầu việc, Dân 11:28; Mác 10:43-44; Lu-ca 16:10-13.

2) Giô-suê dành nhiều thời gian ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, Xuất 33:11; Thi 27:4; 2 Cô-rinh-tô 3:18.

3) Giô-suê trở nên một người lính giỏi, Xuất 17:9-10, 2 Tim 2:3, Ma-thi-ơ 11:12.

4) Tên (và tính cách) của Giô-suê được thay đổi, 1 Sam 25:25. Trong Dân 13:8, tên của ông là “Hô-sê”, có nghĩa là “sự cứu rỗi”, nhưng trong Dân 13:16 nó được đổi thành “Giê-hô-sua”, có nghĩa là “Giê-hô-va là sự cứu rỗi”. Tên “Giê-hô-sua” này thường được viết ngắn lại thành “Giê-sua”, mà trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa tương tự như “Giê-su” trong tiếng Anh. Chúng ta cần một sự biến đổi tương tự, Khải 2:17.

5) Giô-suê đã thấy xứ hứa, Dân 13:16-17& 25-27. Chúng ta cũng cần khái tượng về chương trình của Đức Chúa Trời cho đời sống và chức vụ của chúng ta, Châm ngôn 29:18, Ê-phê-sô 1:17-18, Ha-ba-cúc 2:2-3.

6) Giô-suê đã không để cho những người khác ảnh hưởng sai lệch trên ông, Dân 13:30, Thi 1:1, Giô-suê 24:15.

- Nhưng Sau-lơ thì ngược lại, 1 Sam 15:24.

7) Giô-suê nhận sự xúc dầu từ Đức Chúa Trời (Dân 27:18) và Môi-se, Phục 34:9.

8) Giô-suê trở thành một hình thức tiên tri về Chúa Giê-su:

- Tên của ông được đổi thành tên của Giê-xu, Dân 13:6.

- Giô-suê hoàn thành những gì mà Môi-se không thể hoàn thành (Giô-suê 1:2), giống như Đấng Christ, Giăng 1:17.

- Giô-suê dẫn dân sự vào sản nghiệp của họ (Giô-suê 1:6 & 18:10) giống như Đấng Christ, Ê-phê-sô 1:11.

SỰ CHUẨN BỊ CỦA DÂN Y-SƠ-RA-ÊN

Khi học về Hành trình của dân Y-sơ-ra-ên, rõ ràng rằng có nhiều sự chuẩn bị phải diễn ra trước khi dân sự của Đức Chúa Trời sẵn sàng bước vào sản nghiệp của họ.

1) Trước tiên họ phải được cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô (bằng huyết của hiên con)

2) Sau đó họ đã đi qua Biển Đỏ, một kiểu báp-têm bằng nước của Cơ-đốc-nhân thời Tân Ước.

3) Tiếp theo họ đến núi Si-nai mà về thuộc linh nói về Báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

4) Và rồi họ đã học cách trở thành một dân thánh khi họ thiết lập những luật pháp của Môi-se và trải qua mười thử thách trong đồng vắng. Sau điều này, tại Ca-đe Ba-nê-a, họ được mời gọi bước vào Xứ Hứa, chỉ có hai năm sau khi họ rời khỏi xứ Ê-díp-tô. Nhưng vì sự vô tín và xác thịt của họ, họ phải chờ đợi 38 năm khác đến khi Môi-se dẫn họ đến bờ Xứ Hứa. Chúng ta sẽ mất bao lâu để trở thành một người thánh, vâng phục và trưởng thành thuộc linh – những người sẵn sàng “qua sông Giô-đanh” để bước vào cơ nghiệp của mình ở nơi Đức Chúa Trời: 2 năm hay 40 năm?

BƯỚC VÀO XỨ HỨA: QUA SÔNG GIÔ-ĐANH

Trong Giô-suê chương 3&4 chúng ta đọc thể nào dân Y-sơ-ra-ên băng qua sông Giô-đanh. Hai lần dân Y-sơ-ra-ên đã đi qua nước; tại Biển Đỏ & tại sông Giô-đanh. Biển Đỏ nói về báp-têm bằng nước, qua đó bởi đức tin chúng ta đồng chết và đồng chôn với Đấng Christ, Rô-ma 6:3-4. Sông Giô-đanh nói về việc bởi kinh nghiệm chúng ta bước vào việc bị đóng đinh với Đấng Christ, Ga-la-ti 2:20.

Trong Giô-suê 3:8 chúng ta thấy rằng khi dân Y-sơ-ra-ên qua sông Giô-đanh, nước bị dồn lại đến một nơi gọi là A-đam. Cách mà chúng ta đi qua để bước vào “xứ hứa” – cơ nghiệp của chúng ta – là khi đời sống tự nhiên của chúng ta chảy từ A-đam bị cắt đi! Chúng ta phải để bản chất A-đam tự nhiên của chúng ta chịu đóng đinh với Đấng Christ, để cho bởi bản chất thuộc linh của Đấng Christ, chúng ta có thể dấy lên cai trị với Đấng Christ bằng quyền năng phục sinh của Ngài.

Nước của sông Giô-đanh bị chặn lại tại A-đam khi hòm giao ước được các thầy tế lễ khiêng qua sông. Hòm giao ước là biểu tượng về Chúa Giê-xu Christ của chúng ta, Ngài đã cắt hết nước từ A-đam khi Ngài bị đóng đinh. Giô-suê 3:4 cho biết giữa khoảng dân sự và hòm giao ước phải cách chừng hai ngàn thước, để họ có thể biết đường mình phải đi theo. Đây là một bức tranh tự nhiên về những điều sẽ sớm xảy ra trong Thánh Linh cho Hội thánh. Khoảng 2000 năm sau khi Chúa Giê-xu dẫn đường cho chúng ta qua thập tự giá đến ngôi, dân của Chúa sẽ theo Ngài - qua đời sống chịu đóng đinh, đến phần hưng; và bước vào xứ hứa của vương quốc Đức Chúa Trời trong Thời Đại Một Ngàn Năm.

PHÉP CẮT BÌ

Một dấu hiệu khác về việc chúng ta cần phải chết bản chất A-đam tự nhiên như thế nào để chúng ta có thể bước vào kế hoạch của Đức Chúa Trời, đó là sự kiện tiếp theo khi họ đã qua sông Giô-đanh và tất cả các người nam của Y-sơ-ra-ên phải chịu phép cắt bì, Giô-suê 5:2-9. Theo tự nhiên, cắt bì là cắt bỏ xác thịt bên ngoài; và theo ý nghĩa thuộc linh nó có nghĩa là một tấm lòng được phân rẽ khỏi xác thịt và được thánh hóa cho Đức Chúa Trời, Phi-líp 3:3, Rô-ma 2:28-29. Đây là dấu hiệu giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham, để ban cho dòng dõi của ông xứ Ca-na-an, Sáng 17:7-14.

Tương tự như vậy, ngày nay chúng ta cần một tấm lòng chịu cắt bì để có thể bước vào những lời hứa của Đức Chúa Trời và sở hữu chúng. Nếu bạn cố gắng bước vào chức vụ và sản nghiệp của bạn trước khi bạn được chuẩn bị, thì những trận chiến và cám dỗ sẽ quá khó đối với bạn, và bạn có thể sẽ sa ngã và trở thành một điều hổ thẹn cho Tin lành, 1 Tim 3:6, Châm 20:21, Lu-ca 15:12-13.

ĐÁNG CHRIST VIẾNG THĂM DÂN SỰ CỦA NGÀI

Sau khi dân Y-sơ-ra-ên được thánh hóa và được chuẩn bị, sự kiện tiếp theo là Đức Chúa Trời hiện ra với Giô-suê và ban cho ông sự khôn ngoan và quyền năng để chinh phục kẻ thù nghịch, Giô-suê 5:13-6:5. Nhu cầu lớn nhất của chúng ta đó là được nên thánh và được chuẩn bị để Đức Chúa Trời vui lòng thăm viếng chúng ta và dẫn chúng ta vào cơn phần hưng.

* Đấng Christ đã chọn lựa để đến và bày tỏ chính mình Ngài cho Giô-suê như là một Tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va. Chúng ta đã được thay đổi để mang lấy bản chất của Đấng Christ khi chúng ta nhìn thấy Ngài (2 Côr 3:18), và Đức Chúa Trời muốn thay đổi Giô-suê thành một tướng đạo binh. Đấng Christ đã bày tỏ chính mình Ngài cho bạn như thế nào?

PHẦN 2- CÔNG CHIẾM XỨ , Chương 6-12

Trong phần 1 (Giô-suê chương 1-5) chúng ta bước vào sự chiến thắng trên bản chất A-đam tự nhiên hay kẻ thù nghịch bên trong chúng ta. Nhưng để sở hữu “Xứ Hứa”, chúng ta phải bước vào trận chiến thuộc linh trong phần 2 nơi mà chúng ta chiến đấu lại những kẻ thù bên ngoài chúng ta-một trận chiến thuộc linh chống lại những chủ quyền và thế lực, 2 Côr 10:3-4, Ê-phê-sô 6:12.

GIÔ-SUÊ ĐÃ CÓ NHIỀU CHIẾN THẮNG

Trong chương 6, Giê-ri-cô bị đánh bại - trong chương 10, 5 vua bị đánh bại và mặt trời dừng lại - trong chương 11, tất cả những người khổng lồ trong xứ đều bị giết - và chương 12, liệt kê 31 vua đã bị Giô-suê đánh bại. Ý nghĩa trong tiếng Hê-bơ-rơ về những thành của kẻ thù nghịch là những vua cai trị này bị cai trị có thể cho thấy rằng chúng ta phải vượt qua một số kẻ thù thuộc linh để sở hữu xứ hứa của chúng ta, I Sam 25:25. Nghĩa một số tên trong sách Giô-suê 12:9-24 và một số câu kinh thánh có thể giúp giải thích những trận chiến thuộc linh này là: bức tường (Êph 2:14); cái hầm (Thi 40:2); lòng tranh cạnh (Châm 28:25, Phi 2:3-5); bè đảng (Châm 13:20); tự cao (Châm 21:4); truất khỏi (Thi 31:22); sự hư hại (Lu-ca 6:49); người đàn bà (Truyện 7:26); đôn lữ (2 Côr 10:4-5); đuổi phù thủy hay những việc liên quan đến ma thuật (Phục 18:9-12); cứng cổ (Công 7:51); điều xấu hổ (Khải 3:18, 16:15); sự hư mất (Ma-thi-ơ 7:13-14).

BA THẤT BẠI QUÝ GIÁ

Bên cạnh nhiều thành công, có 3 thất bại của Giô-suê và quân đội của ông:

1) Trong chương 7, dân Y-sơ-ra-ên bị đánh bại tại thành A-hi vì hai nguyên nhân: sự tự cao (Giô 7:2-4, Giê 17:5, Châm 16:18) và tội lỗi giấu kín (Giô 7:1, Châm 28:13). Chúng ta có thể biện hộ và nói rằng tội lỗi của chúng ta chỉ rất nhỏ và không quan trọng, nhưng chúng rất quan trọng nếu chúng làm cho Đức Chúa Trời giữ lại phước hạnh của Ngài và khiến chúng ta bị đánh bại! Thậm chí chúng ta có thể phạm tội của A-can đó là ăn trộm của Chúa nếu chúng ta không trung tín với một phần mười và các của dâng của chúng ta (Ma-la-chi 3:8).

Giô-suê bị nản lòng và sợ hãi và muốn từ bỏ (Giô 7:5-7), nhưng rồi Đức Chúa Trời đã cho Giô-suê thấy câu trả lời, Giô-suê 7:10-12. Hãy giải quyết tội lỗi ở trong hội chúng! Có 3 bước cần: tội lỗi được bày tỏ (Giô-suê 7:14-18, Luca 12:2-3, Dân 32:23), tội lỗi được xưng nhận (Giô-suê 7:19-21, Thi 32:5), và tội lỗi được tẩy sạch (Giô-suê 7:24-16, Ma-thi-ơ 18:15-17; 1 Côr 5:6-13).

2) Sai lầm thứ hai trong cuộc chiếm xứ đó là liên minh sai với dân Ga-ba-ôn trong chương 9. Đức Chúa Trời muốn họ là một dân thánh (Lê-vi ký 11:44-45) và việc thỏa hiệp và liên minh sai sai lầm đem đến sự pha trộn, tội lỗi và sự đoán phạt của Đức Chúa Trời, Dân 33:55-56, Ê-phê-sô 5:5-8. Chúng ta cần sự phân biệt thuộc linh để không kết hiệp chính mình với những liên minh sai trật, Giô-suê 9:14, Giăng 2:24-25.

Một số liên minh sai trật là:

A) Thi thiên 1:1 - Lời khuyên và bạn bè không tin kính.

B) 2 Côr 6:14 - Cơ-đốc-nhân kết hôn với người chưa được cứu.

C) 2 Vua 1:2-6 - Đến với Sa-tan để được chữa lành thay vì tìm đến Đức Chúa Trời.

D) Châm 13:20, Châm 1:10 - Kết bạn sai

E) Công vụ 16:16-18, 1Giăng 4:1 - Những người có linh tôn giáo cố gắng tham gia vào công việc của Đức Chúa Trời.

F) 2 Sứ 20:35-37 - Những đối tác kinh doanh sai.

G) 1 Giăng 2:15 - Yêu mến thế gian và những điều thuộc về thế gian.

3) Lỗi lầm lớn nhất mà dân Y-sơ-ra-ên đã phạm đó là họ đã không tiêu diệt tất cả kẻ thù của họ, Giô-suê 16:10; 17:12-13; Các quan xét 1:28, 30, 33, &35. Thay vì khi họ mạnh và có thể hủy diệt kẻ thù của họ, thì họ lại sử dụng kẻ thù làm nô lệ cho họ! Điều này được cảnh báo lại trong Xuất 23:39-33 và Dân 33:55. **CHÚNG TA CẦN CÓ THÁI ĐỘ CỦA ĐA-VÍT** trong Thi 18:37-38. Đừng hài lòng với một phần chiến thắng trên tội lỗi và công việc của ma quỷ-phải hủy diệt chúng hoàn toàn.

Đừng cố gắng sử dụng chúng-phải tiêu diệt chúng!

Sau-lơ đã không diệt hết dân A-ma-léc khi Đức Chúa Trời ra lệnh cho ông, và sau này một người A-ma-léc khoe khoang rằng chính mình đã giết vua Sau-lơ, 2 Sam 1:8-10. Sam-sôn ghét và giết tất cả những người đàn ông Phi-li-tin nhưng lại yêu một người nữ Phi-li-tin xinh đẹp và đã bị họ tiêu diệt!

Chúng ta phải học ghét **TẤT CẢ** tội lỗi. Tội lỗi mà bạn giữ - nhưng bạn nghĩ mình có thể kiểm soát, và thậm chí sử dụng chúng cho ích lợi của bạn - thì tội lỗi đó có thể hủy diệt bạn.

PHẦN 3- PHÂN CHIA XỨ VÀ CƯ NGỰ TRONG XỨ, Chương 13-22:10

Chinh phục xứ thì không đủ. Tất cả chúng ta có một số điều, nhưng chẳng bao giờ sử dụng nó! Sau khi dân Y-sơ-ra-ên chinh phục xứ, họ phải phân chia xứ và cư ngụ trong đó hoặc kẻ thù có thể trở lại để xâm nhập và đòi lại những gì mà họ đã chinh phục. Và nếu xứ không phân chia trong trật tự hợp lý, sẽ có sự lộn xộn và tranh cạnh. Và đến khi họ định cư trong xứ và cày cấy nó, nó sẽ còn lại sự vô ích và không kết quả.

Một số ví dụ về lẽ thật này trong Tân Ước:

1) Đấng Christ đã chinh phục tất cả tội lỗi – nhưng chúng ta không luôn luôn cho đời sống chúng ta đi theo chiến thắng này, và chúng ta không luôn luôn sống trong nó!

2) Cha mẹ có thể có một gia đình Cơ-độc; nhưng nếu họ không sửa phạt và huấn luyện con cái của họ trong thuộc linh thì khi chúng lớn lên thậm chí chúng có thể không theo Chúa.

3) Một nhà truyền giáo có thể “chinh phục” một thành phố với một chiến dịch truyền giảng thật lớn và có nhiều người được cứu, nhưng rồi những kết quả đó có thể nhanh chóng bị mất đi!

4) Một mục sư có thể xây dựng một hội thánh thành công - nhưng bao nhiêu trái còn lại nếu hội thánh bị tan rã và chiêm bị tản lạc sau khi mục sư chuyển đến nơi khác làm chức vụ?

5) Một cơn phẫn hưng có thể làm rúng động một quốc gia - nhưng nếu nó không tiếp tục làm biến đổi văn hóa và chính phủ; thì quốc gia đó sẽ không bao giờ ở trong phước hạnh của Đức Chúa Trời.

Trong chương 13-21 chúng ta thấy cách Giô-suê phân chia xứ. Trật tự lớn được đưa ra liên quan đến địa phận của các chi phái. Làm như vậy để mỗi chi phái và mỗi gia đình biết sản nghiệp và trách nhiệm của họ là gì. Tương tự, Chúa Giê-xu muốn đem sự kỷ luật và trật tự vào trong đời sống, gia đình và hội thánh của chúng ta.

Tất cả những ân tứ và chức vụ trong Tân Ước cần phải làm việc với nhau để gây dựng và trưởng thành thân thể của Đấng Christ đến một tầm thước vóc giạc trọn vẹn, Êph 4:11-16. Hơn nữa điều này sẽ khiến chúng ta trở thành muối và ánh sáng có thể dẫn dắt và biến đổi cộng đồng và đất nước của chúng ta.

CÁC CON GÁI CỦA XÊ-LÔ-PHÁT

Trong Giô-suê 17:3-4 chúng ta đọc thấy một gia đình, các con gái của Xê-lô-phát nhận sản nghiệp của họ như thế nào. Trong Dân số ký chương 27 chúng ta có thể đọc được tại sao họ được ban cho sản nghiệp đầu tiên. Rồi trong Dân số ký 36:1-6 chúng ta đọc thấy đòi hỏi trong việc giữ sản nghiệp của họ: họ phải kết hôn với người trong chi phái của mình.

Câu chuyện này dạy cho chúng ta những bài học thuộc linh quan trọng. Nhiều phụ nữ kết hôn với người chồng có sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, và họ bước vào với sự kêu gọi đó bằng cách hỗ trợ cho chức vụ của chồng họ.

Tuy nhiên, có những lúc Chúa ban cho người nữ sự kêu gọi và chức vụ riêng của họ. Để giữ điều này, họ phải kết hôn với người “trong chi phái”. Điều này có nghĩa họ phải kết hôn với người chồng có cùng sự kêu gọi để cả hai sẽ cùng nhau làm việc chung. Nếu một người nữ hầu việc Chúa kết hôn với một người không có cùng một sự kêu gọi, đi theo người đó thì cô ta cũng sẽ không thể đi theo sự kêu gọi của Chúa. Giống như 2 Cô-rinh-tô nói với chúng ta, “chớ mang ách chung”.

CHI PHÁI LÊ-VI

Y-sơ-ra-ên có 13 chi phái, từ hai con trai của Giô-sép mỗi người tạo nên một chi phái khi ông được ban cho phần gấp đôi, Sáng 48:5 & 1 Sứ 5:1-2. Tuy nhiên, chi phái Lê-vi không được ban cho địa phận để ở (Giô 13:33) khiến cho đất nước bao gồm 12 địa phận.

Trở lại Sáng 49:7 chi phái Lê-vi đã bị rửa sả vì có tội lỗi (họ đã sử dụng gươm theo sự công bình riêng của họ để giết, Sáng 34:25-31). Sự rửa sả này - họ sẽ bị tản lạc - được ứng nghiệm khi họ không được ban cho địa phận nào để sống trong đó. Thật vậy trong Xuất 32:27-29 khi người Lê-vi sử dụng gươm của mình để thực hiện sự đoán phạt của Đức Chúa Trời, Môi-se đã tiên tri cho họ một phước hạnh. Phước hạnh này (trong Phục 33:8-11) đó là họ là chi phái được gọi vào chức vụ, hầu việc Đức Chúa Trời và dạy dỗ dân tộc.

Để làm điều này một cách hiệu quả, họ được ban cho những thành khác nhau rải khắp 12 địa phận chi phái. Như vậy sự rửa sả (họ bị tản lạc) chuyển thành một phước hạnh (họ trở thành những lãnh đạo và người dạy dỗ tin kính cho dân tộc).

- Có bất cứ sự rửa sả nào trong đời sống hay gia đình của bạn không? Hãy bước đi theo Chúa một cách trọn vẹn và Ngài sẽ chuyển những sự rửa sả thành phước hạnh, Phục 23:5, Nêhêmi 13:2, và Ga-la-ti 3:13-14.

Trong chương 22:10-34 chúng ta đọc thấy 2 chi phái và một nửa chi phái xây dựng đền thờ như thế nào. Họ muốn thế hệ tương lai của họ bước đi theo Chúa, nên họ đã xây dựng một chứng cứ lâu dài cho họ. Chúng ta cũng cần quan tâm đến con cái của chúng ta, và xây dựng một chứng cứ lâu dài trong tâm lòng của chúng. Điều này có thể được thực hiện qua thời gian của gia đình trong việc thờ phượng và cầu nguyện - có một “đền thờ gia đình”.

Có bao nhiêu người hầu việc Chúa dành thời gian nắm giữ các buổi nhóm và các buổi học Kinh thánh tại nhà của các gia đình khác, nhưng họ không có giờ cầu nguyện và học kinh thánh thường xuyên với vợ và con cái của họ? Và có bao nhiêu người hầu việc Chúa có một người vợ nản lòng hay những đứa con sa ngã?

Trong chương 23 và 24, Giô-suê gọi tất cả dân sự lại và nói với họ trước khi ông qua đời. Gánh nặng trong những lời nói cuối cùng của ông đó là ông muốn họ và thế hệ tương lai của họ tiếp tục đi theo Chúa và cư ngụ trong xứ, Giô-suê 23:5-8, 24:14-15. Chúng ta thấy kết quả thế nào Giô-suê có thể ảnh hưởng những ai đi theo ông, như Giô-suê 24:31 nói: *“Y-sơ-ra-ên phục sự Đức Giê-hô-va trọn lúc sanh tiền của Giô-suê và các trưởng lão mà biết mọi việc Đức Giê-hô-va đã làm vì Y-sơ-ra-ên.”*

Tâm lòng của một người cha thật ao ước huấn luyện con cái của mình sử dụng sản nghiệp một cách đúng đắn, Ga-la-ti 4:1-4, 2 Cô-rin 12:14. Chúng ta cần khao khát ban cho những sản nghiệp thuộc linh cho con cái thuộc thể và thuộc linh của chúng ta. Vua Đa-vít cũng có gánh nặng khi về già, như ông viết trong Thi 71:18.

Một người có khái tượng sẽ ước ao ảnh hưởng nhiều hơn là chỉ ảnh hưởng con cái của mình cũng như nhiều thế hệ tiếp theo. Chúng ta được dạy trong Châm 13:22 rằng *“Người lành lưu truyền gia sản cho con cháu mình”*. Chúng ta có thể tìm kiếm lời hứa trong Ê-sai 59:21 trên gia đình và chức vụ của chúng ta.

Sách Giô-suê kết thúc với việc chôn cất ba con người của Đức Chúa Trời: Giô-suê, Giô-sép, và Thầy tế lễ thượng phẩm Ê-lê-a-sa. Giô-suê được chôn trong xứ thuộc về sản nghiệp của ông tại Thim-nát-Sê-rách (có nghĩa là *“Phần Gấp Đồi”*) sau khi sống ở đó được 23 năm. Hài cốt của Giô-sép được chôn trong Xứ Hứa 400 năm sau khi ông qua đời, như một lời chứng về đức tin và sản nghiệp vĩnh cửu của ông. Việc chôn cất của họ nói về sản nghiệp đời đời của họ trong vương quốc của Đức Chúa Trời (Truyền đạo 11:3) và lời chứng đức tin cuối cùng của họ cho tất cả dân sự của Đức Chúa Trời - những người sẽ đi theo sau họ (Hê-bơ-rơ 11:4). Nguyện đời sống của chúng ta cũng dẫn dắt dân sự vào trong vương quốc của Đức Chúa Trời đối với sự kêu gọi cao của Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ!

